

Toerist of terrorist op de fiets?

Fietsmagazine *Grinta!* roept iedereen op om 'proper' te fietsen

- ▶ Fietsmagazine *Grinta!* trok vier jaar geleden al aan de alarmbel
- ▶ Het roept op tot veilig, milieuvriendelijk en dopingvrij fietsen
- ▶ Meer dan 1.600 mensen ondertekenden het charter

Ilse VAN HALST

Komt het u bekend voor? Wielertoeristen ergeren zich aan oma's en opa's die de hele breedte van het fietspad in beslag nemen. Zij schrikken zich op hun beurt een hoedje als een wielertoerist voorbij zoekt zonder te bellen. Om maar te zwijgen van de fietsers met hoofdtelefoon of oortjes, die volop genieten van hun muziek, maar vergeten dat ze niet alleen onderweg zijn.

Kortom, er is nood aan meer hoffelijkheid en veiligheid op het fietspad. Daaraan willen minister-president Kris Peeters (CD&V) en Vlaams minister van Mobiliteit Hilde Crevits (CD&V) werken met de campagne *Ik fiets hoffelijk*. De mosterd haalden ze bij fietsmagazine *Grinta!*, dat vier jaar geleden de campagne *Ik fiets*

Als we wat meer respect zouden tonen voor elkaar op de fiets, komen we al een heel eind. © Corbis

proper lanceerde, die inmiddels nu ook de steun krijgt van de Vlaamse Wielrijdersbond en de Wielerbond Vlaanderen.

„We willen zowel de recreatieve fietser, de wielervriend als de profwielrenner aanzetten om milieuvriendelijk, verkeersveilig en dopingvrij te fietsen”, vertelt

Jonas Ovaere, pas afgestudeerd als sportmanager en nu als jobstudent aan de slag bij *Grinta!*.

„Fietzers gooien vaak de wikkel van hun energiereep achteloos weg of mikken een klokhuis in de berm. Zo verworden fietspaden tot vuilnisbakken”, betoogt Ovaere. „Onder de wielertoeris-

ten zijn er ook soms wegpilaren die vlammen zonder oog te hebben voor andere fietsers of voetgangers.”

Meer dan 1.600 mensen ondertekenden het charter van de campagne. Op de pas gelanceerde Facebookpagina liegen de reacties er niet om. Landbouwer

Marc Heggen vindt geregeld blikjes of andere troep in zijn weiland. „Dat creëert problemen bij het oogsten omdat de metaaldetector op de hakselaar de machine stopzet.” Patrick Boedt ergert zich aan het feit dat fiets-toerorganisaties borden en palen volhangen met plastic pijlen. „Goed bewegwijzeren is prima, maar alles verwijderen achteraf?”

Wil je genieten van de natuur op je fiets, heb er dan ook respect voor

Luc Van Wesemael ziet er geen graten in om een fietsbel op zijn racefiets te monteren. „Waarom niet? Veel weegt zo'n ding niet en het is beter dan te roepen.” Guy Borghoms, die meer dan 25 jaar de racefiets gebruikt, beaamt: „Gooi geen afval zomaar weg. Bel eens en zeg 'dank je' als je wilt en kunt passeren.” Fietser Kris Van Lommel besluit: „Het is eenvoudig. Fietsers hebben rechten en plichten. Recht op degelijke en veilige fietspaden, de plicht om die veilig en hoffelijk te gebruiken en ze schoon te houden.”

Info op www.ikfietsproper.be of via 051 40 43 12 en jonas@grinta.be.

Jongeren laten participeren

Prijs *Klein Duimpje* van de Vlaamse Jeugdraad gaat naar *Debattle 2012* van Karuur vzw

Nicole LEHOUCQ

Elk jaar verkiest de Vlaamse Jeugdraad een *Klein Duimpje*. Dat is een persoon of een organisatie die zich verdienstelijk maakte met, voor en door kinderen en jongeren. De prijs gaat dit jaar naar het project *Debattle 2012*.

De projectnaam voegt de woorden 'debat' en 'battle' (strijd) samen. Die vlag dekt de lading. Naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen in oktober vorig jaar werden jongeren uitgedaagd acties te lanceren, zichzelf en andere jongeren te bevragen of debatten te organiseren.

En of het lukte. In maar liefst 130 gemeenten in Vlaanderen en Brussel vonden samen 142 de-

batten plaats met lokale politici. Het project sluit naadloos aan bij de doelstellingen van de in Brussel gevestigde Karuur vzw, die de lokale jeugdparticipatie ondersteunt en dit project uitwerkte.

Goed voorbereid

„Jongeren warm maken voor een politiek thema was niet eenvoudig”, geeft Hannes Jossart van Karuur vzw toe. „We richtten ons naar wie zich al engageerde, in jeugdleden bijvoorbeeld. Hen moedigden we aan om een ruim publiek aan te spreken, samen te werken met verenigingen en gezamenlijke debatten te organiseren. Daarvoor stelden we online campagnemateriaal voor posters en flyers ter beschikking, evenals gespreksleiders en cameraploegen. We merkten dat jongeren elkaar enthousiast maakten via onze website.”

„We brachten ook een verscheiden publiek samen”, vervolgt hij. „We contacteerden jongeren uit maatschappelijk kwetsbare groepen of met een beperking. Zo merkten jongeren meteen hoe meningen kunnen verschillen en belangen botsen.” Waarover zoal werd nagedacht? Over wat jongeren bezighoudt: openbare ruimte, discriminatie, mobiliteit en veiligheid, enzovoorts.”

Jeugdige kandidaten lichten hun standpunt toe aan de hand van stellingen tijdens *Debattle* in Aalst. © Karuur vzw / Marieke Penne

In Aalst, waar mediafiguur Peter Van de Veire modereerde, bracht *Debattle* zo'n tweehonderd jongeren bijeen. „In een eerste ronde lieten we jeugdige kandidaten, die voor het eerst op een verkiezingslijst stonden, hun mening toelichten over een aantal vooraf aan hen voorgelegde stellingen”, zegt Sarah Van Cromphaut, voormalig voorzitter van de jeugdraad. „Zo boden we hen een forum, zonder dat ze meteen een menigte moesten toespreken, wat voor jonge kandidaten best wel intimiderend kan zijn. In een tweede ronde confronteerden we meer ervaren

politici met onverwachte vragen en vragen uit het publiek.”

„Ik ontmoette een kritisch publiek, dat vragen durfde te stellen aan zichzelf en aan anderen”, vervolgt ze. „Zo dachten de deelnemers bijvoorbeeld na over de GAS-boetes. Moeten jongeren op die manier worden gestraft? Worden jongeren gevisieerd?”

Jossart bevestigt: „De gespreksleiders van Karuur vzw merkten dat de jongeren goed voorbereid waren en zich in de debatten niet lieten doen.”

Karuur vzw, 02 210 61 90, www.karuur.be, info@karuur.be.

Noodnummer

We wensen het u niet toe, beste lezer, maar stel dat u een ongeval hebt en het bewustzijn verliest. De hulpdiensten willen uw naasten informeren, maar hoe weten ze wie ze moeten bellen uit de lijst van nummers in uw gsm?

In Groot-Brittannië werd daarvoor een letterwoord bedacht: ICE, *In Case of Emergency* (in geval van nood). Dat wordt nu ook internationaal gebruikt, al blijkt het nog te weinig gekend.

Het principe is eenvoudig. U noteert in het adresboek van uw gsm het woord ICE met het telefoonnummer van de persoon die in een noodsituatie gecontacteerd moet worden. Wenst u meerdere contactnummers op te slaan, dan kan u ICE1, ICE2, enzovoorts gebruiken. Een * intikken achter de naam, maakt dat die op het scherm blijft verschijnen, als die persoon u opbelt.

Laat u het nummer – zonder de eerste nul – voorafgaan door het landnummer van België (0032), dan kunnen ze er ook in het buitenland mee om. Een kaartje met ICE-nummers op zak hebben, is handig als uw gsm stuk of vergeteld zou zijn.

Op de website van de lokale politie, waar het systeem wordt uitgelegd, wordt wel uitdrukkelijk gesteld dat u, mocht u getuige zijn van een ongeval, niet zelf een ICE-nummer uit iemands gsm moet bellen. Dat laat u beter over aan de bevoegde hulpdiensten. Die contacteert u via 112, het Europese noodnummer. (NL)

Advertentie

GOEDKOOPSTE in zijn assortiment

Everyday
ovengebakken ham
smeden ± 300 g

€ 9,86/kg

colruyt
laagste prijzen